

LATVIJAS BAPTISTU DRAUDŽU SAVIENĪBA www.lbds.lv

FEBRUĀRIS 2014 127
Pašizmaksa 0.57 € (0.40 Ls)

baptistu vēstnesis

Mozus, raugoties uz Apsolīto zemi, kas paveras viņa un Izraēla tautas priekšā, saka: "... zeme, ko jūs ejat iemantot, ir zeme ar kalniem un ielejām, kas tiek slacīta ar debess lietus ūdeni, zeme, par ko Tas Kungs, tavs Dievs, rūpējas, uz kuru Tā Kunga, tava Dieva, acis bez mitēšanās skatās no gada iesākuma līdz gada beigām." (5. Mozus 11:11-12)

Jauna gada iesākumā mēs esam kā Izraēls Apsolītās zemes priekšā. Cik vien tālu spējam saskatīt, tajā ir kaut kas zināms un paredzams un - tik daudz nezināma! Kas notiks šajā gadā? Ko pieredzēsim?

Zeme – šis gads – ir ar ielejām un kalnu virsotnēm, nevis gluds un vienmuļš līdzenums. Ielejas – grūtie brīži, virsotnes – mirklī, kad Dievs šķiet tik tuvu un viss ir tik

vienkārši! Kādas būs Tavas un manas ielejas un virsotnes? Mūsu ceļā būs gan vienas, gan otras – un tās visas ir nepieciešamas. Sava vieta Dieva nodomos ir pārbaudījumiem, zaudējumiem, bēdām un sava – Viņa klātbūtnes īpašas apzināšanās, prieka un uzvaras brīžiem.

Izraēls iegāja Apsolītajā zemē, Dieva apsolījuma svētīts. Arī mēs esam iegājuši 2014. gadā ar Dieva mierinošā apsolījuma svētību. Tas Kungs ne mirkli nenolaidīs savu gādīgo skatienu no Tevis un manis. Lai dzīvojam šo gadu ar skaidru Dieva gādības apziņu!

"Baptistu Vēstneša" komandas vārdā –

Līva Fokrote

Kāpēc Evaņģēlijs?

Šajā un nākamajā "Baptistu Vēstneša" numurā aicinām lasītājus iepazīties ar grāmatas "100% draudze: Evaņģēlija un kopienas centrālā loma" 1. nodaļas "Kāpēc Evaņģēlijs?" fragmentiem.

Grāmatas autori Tims Česters un Stīvens Timmiss (Lielbritānija) apgalvo, ka veselīgas draudzes trīs svarīgākie elementi – Evaņģēlijs, kopiena un misija – ir nesaraunami saistīti ne tikai mūsdienu draudzes praksē, bet vispirms jau Dieva vārdā un Viņa skatījumā uz mums. Grāmata 2013. gadā iznākusi sērijā "BPI Bibliotēka", kas ir Baltijas Pastorālā institūta iniciatīva.

Kāds teiks: "Viss, ko mēs prasām, ir – parādiet, ka Dievs ir!" Filips teica Jēzum: "Kungs, rādi mums Tēvu, tad mums pietiek." (Jāņa ev. 14:8) Filips vēlējās ieraudzīt Dievu, baudīt garīgu piedzīvojumu, godības pilnu izpausmi, spēka parādīšanos. Atbilde uz viņa lūgumu bija Tas, kurš runāja ar viņu, jo Jēzus teica: "Kas Mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu." Dievs ir atklājies Jēzū un "vārdos, ko Es jums saku" (14:9-10).

Mūsdienās cilvēki vēlas saņemt dievišķu vīziju vai pierādījumu Dieva eksistencei. Viņi vēlas saprast dzīves jēgu vai vismaz gūt sajūtu, ka dzīvei ir mērķis. Daži meklē garīgu piedzīvojumu vai Dieva spēka parādīšanos. Daži kristieši uzskata, ka loģiski apoloģētiski argumenti ir veids, kā pārliecināt cilvēkus. Citi uzskata, ka draudzei ir jādara brīnumi un zīmes. Bet arī mūsdienās Dievs ir pazīstams "vārdos, ko Es jums saku".

Jēzus turpina: "Vārdus, ko Es jums saku, Es nerunāju no sevis; bet Tēvs, kas pastāvīgi ir Manī, dara savus darbus." (Jāņa ev. 14:10) Mēs sagaidām, ka Jēzus teiks: "Tēvs runā ar tiem vārdiem, ko Es saku." Bet Jēzus pasaka kaut ko vairāk. Ar Jēzus vārdiem Tēvs dara savu darbu. Arī šodien Dievs darbojas caur Evaņģēlija pasludināšanu. Ikvien kristietis var darīt Jēzus darbus: "Kas Man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru, un vēl lielākus par tiem darīs, jo es aizeju pie Tēva." (14:12) Dievs dara savu darbu, kad mēs pasludinām Jēzus vārdus. "Lielāki darbi" nav iespaidīgāki brīnumi, it kā mums regulāri vajadzētu pārspēt Lācara uzcelšanu no nāves! Jānis jau ir definējis šos "lielākos darbus": "... un Viņš tam rādīs vēl lielākus darbus nekā šos, ka jūs brīnīsieties. Jo, itin kā Tēvs uzmodina miroņus un dara tos dzīvus, tā arī Dēls dara dzīvus, ko Viņš grib... Patiesi, patiesi Es jums saku: kas Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība." (5:20-24; sk. arī 6:29-30) "Lielāks darbs" ir vest cilvēkus uz mūžīgo dzīvību, pasludinot viņiem Evaņģēliju.

Iedomājieties, ka mācāt Bībeli pusaudžu grupai. Vairums no viņiem nepievērš jums nekādu uzmanību. Jūs esat krietni pacenties, lai šī studija gan precīzi skaidrotu tekstu, gan būtu aktuāla jauniešiem. Bet viņi mētājas ar papīra bumbiņām. Varbūt tajā brīdī jūs labāk spēlētu spēles, lai parādītu, ka arī kristieši prot labi pavadīt laiku, vai arī dziedātu vēl vairāk dziesmu, lai jaunieši piedzīvotu Dievu mūzikā. Tomēr šādos brīžos mums ir jāturas pie pārliecības, ka Dievu var iepazīt un Dievs darbojas caur Jēzus vārdiem. Kristīgās kalpošanas centrā ir jābūt Evaņģēlijam.

Mums, uzticīgi pildot Evaņģēlija pasludināšanas uzdevumu, Jēzus dod skaistu apsolījumu: "Un visu, ko jūs lūgsiet Manā vārdā, to Es darīšu, lai Tēvs tiktu pagodināts Dēlā." (Jāņa ev. 14:13) Jāņa evaņģēlijā Tēvs tiek pagodināts tad, kad Dēls dāvā mūžīgo dzīvību (17:1-5) – tas ir "lielāks darbs", ko Jēzus apsola darīt ar mūsu vārdu palīdzību (5:20-24). Kad mēs lūdzam, Jēzus sola darīt lielāko darbu – dāvāt dzīvību Tā vārdā, kuru pasludinām Evaņģēlijā.

Dievs valda ar sava vārda palīdzību

Kristietības centrā ir Vārds, jo Dievs valda ar Evaņģēlija vārda palīdzību. Kad Jāņa evaņģēlija 14. nodaļā Jēzus māca, ka Dievs dara savu darbu ar sava vārda palīdzību, Viņš parāda pamatprincipu, kas caurvij visu glābšanas stāstu.

Iesākumā, kad zemei vēl nebija veidola un tā bija tukša, Dievs *teica*: "Lai top gaisma!" un radās gaisma (1. Mozus 1:1-3). Ar sava vārda palīdzību Dievs haosā radīja kārtību un ienesa gaismu tur, kur valdīja tumsa (Jāņa ev. 1:1-3). Haoss un tumsa no jauna pārņem tās vietas, kur Dieva vārds netiek sadzirdēts. Kad Jeremijam tiek dota vīzija par nākotnē gaidāmo Dieva tiesu, viņš saka: "Es uzlūkoju zemi, un, redzi, tā ir izpostīta un tukša! Es uzlūkoju debesis, un tur nebija vairs gaismas!" (Jeremijas 4:23) "Izpostīta un tukša" ir tā pati ebreju valodas frāze, kas lietota 1. Mozus 1:2, aprakstot haosu un tumsu pirms Dieva radošā vārda.

Ādamam un Ievai bija jāaplicina pakļaušanās Dievam kā valdniekam, uzticoties Viņa vārdam – pavēlei neēst no koka augļiem. Tāpēc Dieva vārda noraidīšana aizsāk Dieva valdīšanas noraidīšanu. Čūska mudināja sievieti apšaubīt Dieva vārdu (1. Mozus 3:1) un tad noliegt Dieva vārdu (3:4). Tā vietā pār sievieti valdīja tas, kas "ir tikams acīm" (3:6). Dievs valda, ja Viņa vārdam uzticas un paklausa. Dievs tiek noraidīts, kad Viņa vārdam neuzticas un nepaklausa.

Aicinot Ābrahāmu, Dievs aizsāka savu plānu atjaunot savu valdīšanu un radīt

jaunu cilvēci. Viņš deva apsolījuma vārdu. Viņš Ābrahāmam apsolīja tautu, kura pazīs Dievu, svētībām pilnu zemi un svētību visām tautām. Šis apsolījums ir visa Bībeles stāsta pamats. Kad Dievs atbrīvoja savu tautu no Ēģiptes, Viņš to darīja Ābrahāmam dotā apsolījuma dēļ (2. Mozus 2:23-25; 3:15; 6:8). Pāvils to sauc par "iepriekš pasludināto prieka vēsti" jeb Evaņģēliju (Galatiešiem 3:6-9). Apolījums ir vārds, kas vēsta par nākotni. Dieva apsolījums vēsta par nākotni, kad notiks glābšana un atjaunošana. Apolījums nav apgalvojums par tagadni, bet par to, kas būs. Šis apsolījuma vārds noteica Ābrahāma rīcību, aicinot viņu ārā no Ūras zemes uz cerības pilnu svēceļnieka dzīvi. Dievs ar sava vārda palīdzību no jauna apstiprina, ka valda.

Dievs atbrīvoja savu tautu no Ēģiptes, un tad Viņa vārds izpaudās kā bauslība, kas dota Sinaja kalnā. Mozus bauslība tika dota kā vārds, ar kuru palīdzību Dievs valda pār savu tautu, kamēr viņi gaida Glābēju. Bauslība ir likums, kas nes brīvību un ir dots, lai svētītu Dieva tautu. Čūska meli centās parādīt Dievu kā bargu un tirānisku valdnieku. Patiesībā Dieva valdīšana ir dzīvības, svētības, miera un taisnības pilna valdīšana. Dievs valda ar sava vārda palīdzību, un Viņa valdīšana nes brīvību un prieku. Tāpēc Psalmu autors priecājas par Dieva bauslību (Psalmi 119:77, 97). Izraēls tika atbrīvots no faraona spaidiem. Dieva bauslība pasargāja no visa veida spaidiem, un ar tās palīdzību tika gādāts par visiem. Stāsts par Rutī brīnišķīgā veidā parāda Dieva atbrīvojošo vārdu darbībā: kad cilvēki pakļaujas Dieva valdīšanai, uzticoties Viņa vārdam, tad tauta uzņem savā vidū, pasargā un svētī pagānu atraitnes. Dieva tauta pakļāvās Dievam kā valdniekam, paklausot Viņa vārdam, un tas mudināja arī citas tautas tuvoties Viņam.

Bet Dieva tauta atkal un atkal noraidīja Viņa vārdu. Ļaudis prasīja ķēniņu, jo vēlējās, lai pār viņiem, tāpat kā pār citām tautām, valda ķēniņš, nevis Dievs ar savu vārdu (1. Samuēla 8:7). Dievs deva viņiem ķēniņu, bet vienlaikus arī praviešus, kuri aicināja atgriezties pie Dieva vārda. Ķēniņš valdīja pār tautu, bet pār viņu valdīja Dievs (5. Mozus 17:14-20). Pravietis bija padomdevējs ķēniņam, palīdzot viņam valdīt, pakļaujoties Dieva autoritātei. Tāda bija ideālā kārtība. Tomēr daudz biežāk pravietim nācās ķēniņam aizrādīt un aicināt atgriezties pie Dieva vārda. Bieži vien pravieša vārds un ķēniņa valdīšana nonāca konfliktā.

Ebreju kanonā Vecās Derības vēstures grāmatas (no Jozuas līdz 2. Ķēniņu grāmatai) tiek sauktas par "agrākajiem praviešiem". Šo grāmatu centrā nav ķēniņi vai varenās kaimiņvalstis, bet gan Dieva vārds, ko pauž pravieši. Dieva vārds ir suverēns (sk., piem., 1. Ķēniņu 13). Piekta Mozus grāmata apsola Dieva svētības, ja tauta paliks uzticīga derībai, un lāstus, ja tā kļūs neuzticīga (5. Mozus 28-30). Abu Ķēniņu grāmatu autors vēsturi interpretē, izmantojot šo "svētību – lāstu" principu. Izraēla liktenis ir lāstu sekas. Dieva vārds ir suverēns, tāpēc šis stāsts ir nepielūdzams. Katastrofa, ko piedzīvo Izraēls, ir rezultāts Dieva bauslības varai tiesāt un iznīcināt savu tautu. Dieva vārds uzsāk neapturamu notikumu virkni.

Tomēr Dieva tautas neuzticība nespēj kaitēt Dieva Evaņģēlijam. Dievs neatsakās no Ābrahāmam dotā apsolījuma. Pravieši pravieto Dieva tiesu, kas ar Nebukadnecara rokām iznīcina Jeruzālemi. Bet viņi nes arī cerības vārdu. Dievs sola dot jaunu ķēniņu, kurš no jauna nostiprinās Dieva valdīšanu, kas nes brīvību. Šis ķēniņš ir Jēzus. Jēzus dziedina slimos ar vārdu, un ar vārdu Viņš izdzen jaunos garus (Mateja ev. 8:8, 16). Viņš runā, un cilvēki atstāj visu, lai sekotu Viņam (Marka ev. 1:14-20). Patiešām, Jēzus ir dzīvais Dieva vārds (Jāņa ev. 1:1-3). Viņš ir gan apsolītais ķēniņš – Mesija, gan arī Vārds, ar kura palīdzību Dievs valda.

Kristieša un draudzes dzīvē Dievs turpina valdīt ar sava vārda palīdzību. Cilvēki kļūst par kristiešiem, ticībā atsaucoties Evaņģēlija vārdam. "Es saku jums patiesību," teica Jēzus, "īkvienam, kas Manu vārdu dzird un tic Tam, kurš Mani ir sūtījis, pieder mūžīgā dzīvība un tas nenāks tiesā; viņš ir pārgājis no nāves dzīvībā." (Jāņa ev. 5:24; Romiešiem 10:17; Efeziešiem 1:13; Jēkaba 1:18; 1. Pētera 1:23). Patiesie Jēzus mācekļi ir tie, kas "paliek [Viņa] vārdos" (Jāņa ev. 8:31; Mateja ev. 4:4). Bībele "padara gudru pestīšanai", tā ir "noderīga mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam" (2. Timotejam 3:15-17). Vēstules ebrejiem autors saka, ka "Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locēklus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis" (Ebrejiem 4:12). Dieva vārds kā ar lāzeru operē mūsu dvēseles. Tas atklāj mūsu domas un motīvus. Tas ir vienīgais spogulis, kurā patiesi ieraugām sevi, jo ir spogulis, kas atspoguļo mūsu sirdis (Jēkaba 1:22-25).

Jāņa evaņģēlija 2. nodaļā mācekļi sāka ticēt Jēzum, kad redzēja Viņa pirmo paveikto brīnumu – kāzās Kānā ūdens tika pārvērstis vīnā (2:11). Šim stāstam seko tempļa tīrīšana un Jēzus apgalvojums, ka Viņš ir templis. Jānis par to saka: "Kad nu Viņš bija uzcēlies no miroņiem, Viņa mācekļi atcerējās, ka Viņš to bija sacījis, un sāka ticēt rakstiem un vārdam, ko Jēzus bija runājis." (2:22) Ir ticība, kas rodas, kad redzam brīnumus un zīmes, bet patiesas ticības avots ir Bībeles vārdi un Jēzus teiktie vārdi. Jānis tālāk saka: "Viņam Pashā svētkos Jeruzālemē esot, daudzi sāka ticēt Viņa vārdam, redzēdami zīmes, ko Viņš darīja. Bet Jēzus pats viņiem neuzticējās, tāpēc ka Viņš visus pazina. Jo Viņam nevajadzēja, lai kāds liecību dod par cilvēku, bet Viņš pats zināja, kas bija cilvēkā." (2:23-24) Jēzus neuzticas ticībai, kas rodas brīnumu un zīmju rezultātā. Nav grūti iedomāties – kāpēc. Šāda ticība, visdrīzāk, pastāvēs tikai labos laikos. Tā paliks, kad tiks darītas zīmes, kad tiks atbildētas lūgšanas,

Kāpēc jūsu draudzes jaunieši lasa grāmatu "100% draudze"?

Atbildēt uz šo jautājumu lūdzām Kārlim Kārklīnam, Rīgas Vīlandes draudzes sludinātājam, "Metro" jauniešu kalpošanas vadītājam.

Mazliet vairāk nekā pirms gada mēs, Vīlandes draudzes "Metro" jauniešu kalpošanas vadītāji, sākām domāt par to, kā pāriet no domāšanas "Nāciet un redziet, cik pie mums ir forši" uz "Iesim un parādīsim citiem Kristu". "Metro" centrālais pasākums ir jauniešu dievkalpojums otrdienu vakaros. Mēs cerējām, ka cilvēki uz to atnāks un iepazīs Kristu. Bet tad atskārtām, ka cilvēks nenāks, ja viņu kāds neuzaicinās; iespējams, viņu neviens no draudzes neuzaicinās, ja draudzē nebūs izpratnes par misiju; jaunieši nenāks, ja ar viņu nebūs veidotas attiecības, utt. Lai kaut ko mainītu, mēs uzsākām mazās jeb DNS grupas, kurās 2-3 jaunieši tiekas ārpus organizētajām draudzes aktivitātēm, lai koncentrētos uz trim lietām: mācekļību, atbildību un misiju. Mēs centāmies to jauniešiem izskaidrot gan personiskās sarunās, gan svētrunās. Bet ar to likās par maz.

Grāmata "100% draudze" nāca tieši laikā, lai kalpotu kā rokasgrāmata katram jauniešim (un ne tikai), kurš apņēmis Evaņģēliju ne tikai dzirdēt un pārdomāt, bet arī izdzīvot ikdienas dzīvē. Grāmata palīdz saprast, kāpēc visbiežāk uzaicinājums uz draudzes aktivitātēm var sekot tikai pēc personiskām rūpēm par cilvēku, ieinteresētībai un izveidotām attiecībām. Tā palīdz saprast, ka Kristus sekotājs IR daļa no draudzes, nevis tikai "iet" uz draudzi.

Jānis Uplejs, kurš darbojas "Metro" komandā, saka: "Grāmata "100% draudze" aicina kristiešus atgriezties pie pamatiem – pie draudzes, kura darbojas saskaņā ar Dieva vārdu, pie Evaņģēlija un tā pasludināšanas ārpus draudzes sienām, pie patiesas sadraudzības. Laikā, kad mūsu uzmanību piesaista tukši, skaisti teksti, šī grāmata ir īpaši vajadzīga. Tajā rodami praktiski, Bībelē balstīti padomi, kurus lieliski varam pielietot arī mūsu draudzes jauniešu kontekstā, lai visi kopā būtu tāda draudze, kādu to vēlas redzēt Dievs."

Mēs iedrošinām jauniešus iegādāties grāmatu "100% draudze", daļu izmaksu sedzot no kalpošanas līdzekļiem, jo ticam, ka tā palīdz pilnveidot izpratni par to, kas ir draudze. Tā ir sarakstīta vienkāršā, saprotamā valodā un ir ļoti praktiska. Grāmata arī iedrošina jauniešus uzņemties iniciatīvu un būt par Kristus liecību, mērķtiecīgi veidojot attiecības gan savstarpēji, gan arī ar tiem, kas Kristu vēl nepazīst.

kad viss ies labi. Bet šāda ticība neizturēs bērna zaudējumu, ilgāku slimību vai kādu citu traumu. Paliekošas ticības pamatā ir Dieva vārds.

Draudzē augšāmceltais Kristus valda ar savu vārdu. Tāpēc vienīgās iemaņas, kas nepieciešamas draudzes vadītājiem, ir spēja pareizi mācīt un parādīt, kā ikdienā lietot Dieva vārdu. Viņu autoritāte ir vidutājam piešķirta autoritāte. Viņos pašos autoritātes nav, bet viņi, mācot un parādot, kā dzīvē lietot Dieva vārdu, balstās uz Kristus autoritāti. Tādēļ viņu autoritāte ir tik plaša: mācot izdzīvot Dieva vārdu, viņi to dara, lietojot paša Dieva autoritāti. Bet reizē tas viņu autoritāti arī ierobežo: vadītājam ir autoritāte tikai tad, ja viņš māca Dieva vārdu. Vadītājs nedrīkst lietot autoritāti, ko dod viņa stāvoklis vai arī personības spēks. Vadītāji mācot lieto Kristus, draudzes Galvas, autoritāti.

Turpinājums "Baptistu Vēstneša" marta numurā

Kurš pirmais mājās, tas gatavo vakariņas

Cēsu draudzes mācītājs Oļegs Jermolājevs no draudzes, koledžas, skolas, muzeja un pētniecības darba atpūšas, strādājot pie ģimenes mājas. Savukārt Iveta Jermolājeva strādā ar jauniešiem, turpina mācīties un ir nodibinājusi “Betas namu”. Kopā viņi audzina trīs bērnus un atvaļinājumā brauc uz Azovas jūru Krievijā.

Kā Jums ir sācies Jaunais gads?

Iveta: Katram savā valstī. Es Jauno gadu sagaidīju Sarajevā, kur biju komandējumā jauniešu apmaiņas programmas ietvaros.

Oļegs: Es ar bērniem to sagaidīju baznīcā Cēsīs. Organizējām alternatīvu Jaungada sagaidīšanu ģimeniskā gaisotnē ar vakariņām, eglīti, mūziku, atmiņām un spēlēm.

Šis mums būs sestais gads Cēsīs, un pamazām jau esam iedzīvojušies. Man šogad nav lielu plānu kaut ko mainīt, bet esmu apņēmis izvērtēt esošās lietas un svarīgākās darīt kvalitatīvāk. Katram cilvēkam ir robežas. Vienmēr jau var darīt daudz, būt visur iesaistīts, varbūt pat labās lietās, bet, ja ir pārāk daudz aktivitāšu, zūd kvalitāte.

Tas nozīmē, ka plānojat no kaut kā atteikties?

O.: Uzreiz jau nebūs iespējams atteikties, bet sakārtošu prioritātes. Ģimene, kalpošana draudzē – tās ir manas prioritātes, tur neko nemainīšu. Tad darbs Kristīgās vadības koledžā, mācības, baptistu draudžu vēstures pētniecība. Par pārējo ir jāskatās. Kā tev, [Iveta], šis gads rādās?

I.: Jaunās lietas jau ir iegājušas sliedēs, piemēram, darba maiņa un mācības, pērn ar kolēģiem nodibinātais “Betas nams” – psiholoģiskās palīdzības centrs. Pagājušais gads bija ļoti saspringts. Šogad vienīgais jaunums ir tas, ka mūsu mazulītis sāks iet skolā.

O.: Tev jau vēl mācības.

I.: Tur grūtākais jau aiz muguras.

O.: Viens no maniem pienākumiem ir raudzīties, lai sieva nedara pārāk daudz, lai saudzē sevi.

Kāda ir Jūsu ikdienas rutīna?

I.: Man šķiet, ka katra diena ir citādāka. Nav tādas rutīnas.

O.: Man ir zināma nedēļas kārtība. Katra

diena iesākas ar jaunākā dēla aizvešanu uz bērnudārzu. Cenšos iekārtot, ka man ir brīvas pirmdienas, kad atslēgties no ikdienas, darot praktiskus lauku vai mājas darbus, piemēram, zāgēt vai ko tamlīdzīgu. Otrdienas un ceturtdienas rītos dodos uz Cēsu 1. pamatskolu, kur vadu kristīgās mācības nodarbības. Trešdienas pavadu Kristīgās vadības koledžā, ceturtdienās ir vīru brokastis draudzē, vakarā – Bībeles studijas. Piektdien un sestdien ir koledža, kā arī lietas saistībā ar draudzi, pētniecību. Svētdienas ir draudzes dienas. Pēc baznīcas ir ģimenes laiks, kad cenšamies visi būt kopā. Tāda izskatās mana ikdiena. Sievai jau arī tas pats, manuprāt.

I.: Man katra diena ir citādāka.

O.: Viņai ir īpašs kalendārs, kurā visa dzīve ir ļoti labi saplānota. Tur daudz interesanta notiek, ja kādreiz ieskatās.

Kas tas par īpašo plānotāju?

I.: Man nav ne jausmas, ko viņš ar to domā!

O.: Kā! Tev tur dažādas tikšanās par jauniešu darbu pašvaldībā, “Betas nams”, tad tev jābrauc uz Mākslas terapijas asociāciju, mācības par supervizoru.

Piemēram, nākamnedēļ tu gandrīz katru dienu būsi Rīgā un mācīsies. Tad visādas sēdes, docēšanas – visu pat nevar uzskaitīt!

I.: Tam jau nav nekāda sakara ar plānotāju.

O.: Bet tas viss tur atrodas.

I.: Tev tas liekas īpaši, jo pašam bieži gadās situācijas, kad atceries par sarunāto tikai tad, kad kāds tev zvana un atgādina.

O.: Tā gadās aizvien retāk.

I.: Man šķiet, ka bez plānotāja es pazustu. Ikdienu ir diezgan piesātināta.

O.: Kaut kā negribas uzskaitīt visu, ko darām. Drīzāk gribētu pateikt, kādēļ darām. Protams, daļa ir sadzīviska nepieciešamība darboties, kā mums visiem, darbs un tā tālāk. Piemēram, iemesls, kāpēc sāku pasniegt kristīgo mācību skolā, darboties Cēsu vēstures un mākslas muzejā, bija vēlme būt cilvēkos Cēsīs, lai izmainītu stereotipus par baznīcu. Jokojoties saku, ka gribētu vairāk būt cilvēkos, lai viņi varētu mani aptaustīt, dzirdēt, redzēt.

Draudze man nav vienā noteiktā adresē – visa pilsēta ir draudze. Tie ir ļaudis, kuriem gribu kalpot, vai viņi atnākuši uz noteikto adresi vai nē. Cenšos būt mācītājs pilsētai.

Kā var būt mācītājs pilsētai?

O.: Piemēram, skolā, tiekoties ar bērniem, varu runāt ar viņiem par dzīvi, vecākiem, par lietām, kas var viņus apdraudēt. Vienā stundā kāds skolnieks pajautāja: “Skolotāj, vai Jūs ticat Dievam?” Tā man bija iespēja pateikt, ka ticu un kāpēc ticu. Kad cilvēki jautā, kā atrisināt problēmas (bieži vien sociāla rakstura, saistītas ar atkarībām), es nesāku viņus “pa tiešo” evaņģelizēt, bet uzklāstu, pastāstu par Dievu tik daudz, cik viņi gatavi uz klausīt. Veids, kā varu pilsētai kalpot, ir būt kopā ar iedzīvotājiem, runāt, sagaidīt viņu jautājumus, praktiski palīdzēt, kalpot ar mazām lietām.

Kas ir tās mazās lietas?

I.: Doma ir – ne tik daudz parādīt ticību ar vārdiem, bet gan ar attieksmi un darbiem. Cenšos neizteikt skaļus lozungus vai gudri runāt. Uzskatu, ka svarīgāk to, kam ticu, ir parādīt ar attieksmi, darbu, atbildību. To cilvēki novērtē vairāk nekā skaļus vārdus par to, ko vajag un ko nevajag darīt.

Cēsis nav pārāk liela pilsēta. Vai kā mācītāja ģimene izjūt spiedienu no apkārtniekiem?

I.: Man šķiet, ka nekad neesmu izjutusi negatīvu attieksmi tāpēc, ka mēs esam mācītāja ģimene. Nekad arī neesmu gājusi ar karogu, ka mans vīrs ir mācītājs vai tamlīdzīgi. Parasti cilvēki vispirms iepazīst mani un tad uzzina, ko Oļegs dara. Ir bijušas interesantas situācijas. Kad jaunieši uzzināja, ka mans vīrs ir mācītājs, viņiem bija milzīgs izbrīns, arī komentārs: “Bet tu taču izskaties normāla!” Svarīgāk par “birkas piekāšanu” ir ļaut sevi iepazīt kā cilvēku, atklāt, ko tu domā, kā dzīvo.

Jums kādreiz ir sanācis kļūdīties?

O.: Daudz. Ļoti dziļi pārdzīvoju, ja kāds ir sajuties nelāgi manas rīcības vai ne-rīcības dēļ. Biežāk kļūdos ģimenē, vietā, kur esmu patiesākais. Viena no manām lielākajām cīņām – vienmēr būt konsekventam, jo dažkārt tāds neesmu. Ceru, ka to nepārprātis, bet katru svētdienu, sēžot baznīcas pirmajā rindā, sev jautāju: “Kāpēc es šeit esmu? Ko gribu pateikt?” Ir gadījumi, kad svētdienā no kanceles pasludinu nevis Dieva Vārdu, bet risinu savas situācijas, emocijas un kaut īsi, bet esmu pateicis lietas, kuras nevajadzēja. Tur es kļūdos, tāpēc apzinos – tā ir liela

atbildība būt par Dieva Vārda nesēju. Es nevaru runāt to, kas man tobrīd ienāk prātā. Otra lieta, ko jautāju, sēžot baznīcā: “Kāpēc cilvēki nāk uz šejieni un klausās?” Tas arī palīdz aptvert atbildību.

Negribētu likt vilties sievietei, dažkārt noteikti to daru, izvēloties ne tik pieklājīgu toni kā vajadzētu. Man tas ir jāatzīst, ja jau tik tiešus jautājumus uzdodāt. Tās ir pirmās lietas, kas nāk prātā, domājot par to, kur kļūdos. Kļūdos arī, atliekot lietas un domājot, ka izdarišu vēlāk, un neizdaru. Kļūdos, kad izrādu pārāk lielu pretimnākšanu cilvēkiem. Jāmācās būt stingrākam, jo cilvēki vienmēr gribēs iet vieglāko ceļu. Tāpat man jāamācās pateikt nē, nedrīkstu dot cilvēkiem veltas cerības, ka kaut ko izdarišu, ja zinu, ka man nav kapacitātes. Par kļūdām vien varētu pierakstīt visu sleju! Bet cilvēkiem citu kļūdas reizēm palīdz. To arī draudzē esmu mācījies. Pēdējā laikā cilvēki saka, ka viņi negrib tikai dzirdēt, kā es saprotu Rakstus, bet gan to, kā Evaņģēlijs izskatās manā dzīvē, kādas ir manas cīņas. Kā tev, [Iveta], ir ar kļūdiņšanos? Varbūt šajā intervijā kaut ko jaunu par savu sievu uzzināšu.

I.: Man šķiet, ka kļūdiņšanos ir svētīgi. Varbūt ne tik daudz čīkstēt par to, ka kaut kas nesanāca, bet uzņemties atbildību un turpmāk darīt citādāk.

O.: Ja domāju par dzīvi lielos vilcienos, Dievs ir bijis ļoti zēlīgs, nevaru teikt, ka līdzšinējā dzīvē būtu pieļautas būtiskas kļūdas. Drīzāk – Dievs to ir vadījis, ļāvis man atrast sievu, devis bērnus, draudzi, jo Cēsis pats izvēlējās. Kas mums labs ir? Trīs bērni, vasarā būsīm laulāti jau 12 gadus. Mana sieva ar katru gadu paliek skaistāka, es gan nosirmoju. Tiešām, no visas sirds saku Dievam paldies par savu sievu.

Kā tiekat galā ar spriedzi, ko rada aizņemtā ikdiena?

O.: Kā jau teicu, pēdējā laikā Dievs man ir licis aizdomāties, ka Viņš no manis neprasa visu. Vismazāk Dievs vēlas, lai kalpoju Viņam par ģimenes cenu. Jā, Viņš grib redzēt, ka man Viņš ir augstākais, kas vien var būt, bet Dievs neprasa man fiziskā veidā atdot savus tuvākos. Man negribētos skriet citu dēļ, pazaudējot savus bērnus, jo bērni aug tik ātri. Piemēram, Ziemassvētku laikā, kad sieva bija komandējumā, ar bērniem aizbraucām pie omītes uz Mērsragu. Ziema mums “laba” izdevusies, sniega nav, tāpēc piedāvāju bērniem iet pastaigāties gar jūru. Atsaucās tikai jaunākais dēls Patriks. Roberts beidzot bija ticis pie iespējas skatīties televizoru. Es ieraudzīju bērnos citas intereses – diemžēl staigāt ar tēti gar jūru viņam nelikās pietiekami aizraujoši.

I.: Mums Krievijā dzīvo radi, un tas ir labs glābiņš, kur atpūsties, jo Latvijas apstākļos, kur visu laiku zvina telefons, tas nav iespējams. Dažreiz ir grūti novilkt robežas, lai skrējienā nepazaudētu sevi. Kad sākām dzīvot Cēsīs, mans pirmais darbs bija sociālajā jomā. Tad vienā brīdī nevarēju

saprast, kāpēc bērni bija neapmierināti, kas viņiem pietrūka, ja jumts virs galvas, vecāki, ēdiens bija. Bet es biju dziļi ieslīgusi darbā – atdevu ļoti daudz enerģijas, ieguldīju par daudz un dažreiz emocionāli tā noguru, ka, atnākot mājās, bija grūti ko dot ģimenei. Biju pazaudējusi daļu no sevis, un bērniem tās pazaudētās daļas pietrūka. Tāpēc lēmumu neestrādāt sociālajā jomā nekad neesmu nožēlojusi. Šobrīd, strādājot terapijā, darbojos ar cilvēkiem, kuri ir motivēti palīdzību saņemt, ir virzība un rezultāts. Emocionāli tas daudz ko maina, neiztukšo.

Kurš no jums ir vairāk mājās, biežāk gatavo ēst?

I.: Šobrīd vairāk tu, [Oļeg].

O.: Bet tas nav piespiedu kārtā, man patīk gatavot ēst. Tā kā mans darba laiks nav “no – līdz”, tad varu ielānot laiku vakariņu pagatavošanai.

I.: Kurš pirmais mājās, tas gatavo. Tagad arī bērni ir gana lieli, sāk pieslēgties ēdiena gatavošanai, un viņiem tas patīk.

O.: Galds ir tāda īpaša vieta. Cenšos ēdienreizi izmantot, lai uzzinātu, kas pārējiem ir aktuāli, vai izstāstītu, kas man ir svarīgi. Tas ir īpašs laiks, sevišķi brokastis svētdienu rītos, ja man nav jāved cilvēki uz baznīcu.

Jūsu bērni ir kristieši?

O.: Jaunākais puika vēl nav kristījies, bet, ja viņam jautātu, vai esi kristietis, viņš atbildētu, ka ir. Man liekas, viņš ir vislielākais kristietis ģimenē. Baiba un Roberts arī ir pieņēmuši Kristu, un es viņus kristīju. Protams, viņiem ir savam vecumam atbilstošas intereses. Piemēram, Robertam pavasarī būs 11 gadi, viņš joprojām ir zēns, kuram patīk draiskoties. Baibai būs piecpadsmit. Lai cilvēkiem nevajadzētu sākt rēķināt, skaidrībai jāpasaka, ka meita mums...

I.: Kāpēc tu taisnoji?

O.: Zini, kā cilvēkiem patīk rēķināt. Esam Baibu pieņēmuši savā ģimenē, un viņa pie mums dzīvo jau ceturto gadu.

I.: Atceros, ka aizbraucām uz kādu draudzi, mūs iepazīstināja, izstāstīja, cik gadus esam precējušies, cik un kādā vecumā mums bērni. Es atceros vienas sirsnīgas māsas šoka pilnās acis, uz pirkstiem skaitot: “Bet kā... Vai tad meita jau bija pirms kāzām?” Man vienmēr nāk smieklī, kad Oļegs cenšas taisnoties un skaidrot.

O.: Es jauniešiem mācu par attiecībām pirms laulībām, un kā tad būs, ja, stāstot par savu ģimeni, izskatīsies, ka...

I.: ...esi apprecējis sievieti ar bērnu?!

O.: Tas jau it kā nemaz nebūtu slikti, vai ne?!

Kā Jūs atpūšaties?

O.: Es vislabāk atpūšos, kaut ko būvējot. Vasarā, ogu laikā, vārot ievārijumus. Mācītāja darbā rezultātu uzreiz nevar ieraudzīt, varbūt tikai pēc vairākiem gadiem. Cilvēks atnāk, tu velti viņam laiku, viņš aiziet un vienalga dara pa savam.

Bet, uzrokot zemi, esi noguris, bet gandarīts, jo redzi rezultātu.

I.: Man laikam vislabākā atpūta ir izgulēties. Jo ikdiena bieži mēdz ievilkties līdz naktij un dažreiz arī visas nakts garumā, kad ir kādi mācību procesi.

O.: Man ir bijis tevis ļoti žēl, ka tu naktī sēdi, lasi, raksti vai arī rotas taisi meitenēm.

I.: Rotu šūšana nav darbs, tā arī ir atpūta.

Jums ir nobriedusi ģimene, katram sava nodarbošanās. Vai esat atraduši savu aicinājumu dzīvē?

O.: Tagad tu atbildi pirmā.

I.: Mans darbs nav tikai naudas pelnīšana, tās ir lietas, kas dod man gandarījumu un piepildījumu. Lielāko daļu profesionālās dzīves esmu pavadījusi, strādājot ar riska grupas jauniešiem. Varētu teikt, ka mans dzīves aicinājums ir darbs ar jauniešiem. Varbūt šobrīd manā pamatdarbā vairs nav tik daudz riska grupas jauniešu, bet vairāk motivētie, tomēr caur mākslas terapietes profesiju un “Betās namu” atgriežos darbā ar jauniešiem, kuri nonākuši grūtībās. Darbs man sagādā prieku. Varbūt ir bijis dažādi, bet man ir laimējies savienot darbu ar hobiju.

O.: Vēl tev ir zvanu ansamblis baznīcā.

I.: Ja tu man Ziemassvētku laikā jautātu, vai zvanu ansamblis man sagādā gandarījumu, diez vai es atbildētu – jā. Tad bija vairāk nogurums un vainas apziņa māju priekšā, jo svētku laikā māju nav. Kad visa ir par daudz, tad gandarījumu ir grūti saskaņot. Pagājušajā gadā man pat nebija laika dāvanas bērniem iesaiņot. Atceros, kā braucām ar mašīnu, Oļegs pie stūres, es kaut ko saiņoju.

O.: Zvanu ansambli pieminēju, jo man patīk, ka tu tur darbojies. Dažkārt ir klasiskais priekšstats, ja vīrs ir mācītājs, tad arī sieva daudz iesaistās draudzes darbā.

I.: Kori nevadu, pulciņus nevadu...

O.: Viņa neko neveda, viņa dara visu, lai es varu vadīt. Taču tu darbojies zvanu ansablī, tiecies ar māsām un tā tālāk. Par savu aicinājumu varu teikt, ka manā ģimenē paaudžu paaudzēs visi vīrieši bijuši saistīti ar jūras lietām un skolas laikā domāju, ka arī es būšu jūrnīks. Taču pamazām Dievs man lika apzināties, ka Viņš vēlas mani redzēt, kalpojot cilvēkiem, izskaidrojot Viņa Vārdu. Nezinu, vai vienmēr būšu mācītājs, bet zinu, ka vienmēr strādāšu garīgu darbu. Esmu pateicīgs, ka man pietika drosmes doties kalpošanas darbā. Ja jūti, ka Dievs tevī aicina kaut ko darīt, tad dari to, un Viņš tev neliks vilties. Paļauties uz Dievu ir vērtīgāk nekā pašam kalkulēt. Mans dzīves moto ir misionāra Džima Eliota teiktas: “Tas nav muļķis, kurš atdod to, ko nevar paturēt, lai iegūtu to, ko nevar pazaudēt.” Tā ir doma, pie kuras turos, – tiekties pēc tā, ko nevar pazaudēt.

Sagatavoja **Evija Mileiko**

BPI DRAFTS

ziemas nometnes

Tavā reģionā

Viena no LBDS vērtībām ir radīt to, kas spēj sevi pavairot. BPI DRAFTS ir viena no nozarēm, kurā vēlamies redzēt, kā pavairojas ideja un kā jauni vadītāji tiek sagatavoti un izaicināti. Ir aizraujoši piedzīvot, kā BPI DRAFTS aizsniedz un uzrunā arvien vairāk jauniešu. BPI DRAFTS kļūst par kustību, kurai vēlas piederēt arvien vairāk jaunu puīšu. Kustībai attīstoties un tajā iesaistoties jauniem vadītājiem, mēs vēlamies spert nākamo soli.

Lai aizsniegtu vēl vairāk jauniešu, esam nolēmuši rīkot reģionālas BPI DRAFTS ziemas nometnes Rīgas reģionā, Vidzemē, Ziemeļkurzemē un Dienvidkurzemē. Nometnes organizē puīši, kuri ieguvuši pieredzi, piedaloties iepriekšējās nometnēs. Kopā ar viņiem kalpos BPI studenti, mācītāji un draudžu dibinātāji, kuri darbosies arī kā mentori. BPI DRAFTS ziemas nometnes ir jauns izaicinājums mūsu topošajiem vadītājiem uzņemties atbildību un sākt vadīt.

Lūdzu, aktīvi aiciniet puīšus no savām draudzēm uz sava reģiona BPI DRAFTS nometni. Vietu skaits nometnēs ir ierobežots. Priekšroka tiks dota savam vecumam atbilstoši nobriedušiem puīšiem, kuri gatavi darboties ar pilnu atdevi.

Un, puīši, "nebremzējiet", uzturiet sevi garīgā un fiziskā formā un piesakieties!

BPI DRAFTS ZIEMEĻKURZEME

21.-23. februāris, Talsi, viesu nams "Vizbulītes"

BPI DRAFTS Talsos būs garīgs un fizisks izaicinājums. Kopīgi lauzīsim stereotipus par vīrišķību un noskaidrosim, kas patiesībā ir vīrišķība. Analizēsim tādu vīru dzīves, kuri ietekmējuši cilvēces vēsturi, un runāsim par praktiskiem vīrišķības piemēriem mūsu dzīvēs. BPI DRAFTS būs izaicinājums paļauties, cīnīties un kaldināt savu raksturu plecu pie pleca ar citiem jauniem vīriem.

Pieteikšanās un informācija: mob. 26652353 (Kārlis),
e-pasts: Thekarlis95@inbox.lv

Pieteikties līdz 11. februārim

BPI DRAFTS RĪGA

21.-23. februāris, Vecumnieku pagasts, bāze "Satekas"

Arktiskajā tundrā gaisa temperatūra mēdz sasniegt pat -50°C. Tā ir vieta, kur zeme ir mūžīgā sasulumā un nav neviena koka vai augs. Tā ir vientuļa vieta, kur izdzīvošanai nepieciešamas speciālas iemaņas un attieksme. Ikdienā piedzīvojam līdzīgas

"dzīves tundras" attiecību, veselības, finanšu jomās, un tad svarīga loma ir spēcīgam raksturam. Tomēr jaunieši arvien vairāk ir motivēti izklaidēties, nevis atklāt savas spējas un stiprināt raksturu, lai īstenotu savu aicinājumu. Tundrā jeb tuksnesī mēs esam spiesti uzvarēt savas miesas vājības ar gara spēku, raksturu un fizisko sagatavotību. Jēzus pirms savas misijas uzsākšanas tika pārbaudīts tuksnesī. Viņš piedzīvoja lielus kārdinājumus, kuros viņa stiprais gars un raksturs neļāva padoties tiem.

Pieteikšanās un informācija: mob. 27440661 (Austrijs),
e-pasts: ziemas.drafts.riga@gmail.com

Pieteikties līdz 11. februārim

BPI DRAFTS VIDZEME

7.-9. marts, Lādezers (apmēram 10 km no Limbažiem)

Katram jauniešim ir svarīgi saprast, kas ir vīrietis un kāda ir viņa atbildība. Mēs saskaramies ar kārdinājumiem un pārbaudījumiem, kas spiež padoties, nepabeigt lietas līdz galam un neuzņemties atbildību. Taču Jēzus mums rāda pilnīgi citu piemēru. Viņš arī aicina mūs sekot Viņa piemēram. Šī BPI DRAFTS nometne domāta visiem, kas ir gatavi fiziskiem un garīgiem izaicinājumiem un piedzīvojumiem.

Pieteikšanās un informācija: 26615084 (Lūkass),
e-pasts: luukss@inbox.lv

Pieteikties līdz 21. februārim

BPI DRAFTS DIENVIDKURZEME

14.-16. marts, Aizvīķu baptistu baznīca

Ko Bībele māca par vīrišķību? Ko mēs varam darīt, lai mēs nepakļautos pasaules spiedienam, bet spētu pastāvēt kā Dieva vīri mūsdienu sabiedrībā? Jēzus Kristus ir paraugs, kuram sekot un no kura mācīties.

Pieteikšanās un informācija: 28263171 (Valters),
e-pasts: vsiksna1@gmail.com

Pieteikties līdz 28. februārim

Kaspars Šterns, bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos un BPI DRAFTS vadītājs

Pēc sešiem Dieva svētītiem un veiksmīgiem darbības gadiem Baltijas Pastorālā institūta vadība nolēmusi BPI studiju procesu saskaņot ar vispārpieņemto skolas jeb akadēmisko gadu (no septembra līdz maijam). Lēmums pieņemts, izvērtējot reālo situāciju un secinot, ka vairums potenciālo BPI studentu absolvē iepriekšējās izglītības iestādes pavasarī vai vasarā.

2014. gada pavasarī BPI mērķtiecīgi strādās ar potenciālajiem studentiem, iespēju robežās palīdzot sagatavoties studijām BPI. Vasarā BPI kandidāti piedalīsies savā pirmajā praksē, iesaistoties BPI DRAFTS nometņu organizēšanā.

Jaunā grupa studijas uzsāks 2014. gada septembrī.
Pieteikšanās studijām: līdz 2014. gada 30. aprīlim. **Intervijas:** 2014. gada 1.-31. maijs

Gadskārtējais un pirmreizējais Svētdienskolu apvienībā

11. janvārī svētdienskolotāji no visas Latvijas pulcējās Gadskārtējā pārskata konferencē. Mājīgās dievnama telpās mūs laipni uzņēma Vīlandes draudze. Pirms konferences skolotājiem bija iespēja iegādāties ar mūsu kalpošanu saistītas grāmatas un uzrakstīt savus novēlējumus Svētdienskolu apvienībai.

Klātesošos sveica Vīlandes draudzes mācītājs Ģirts Ašnevičs, atgādinot, ka katram kalpotājam, atbildot uz jautājumu "Vai esi glābts?", nederēs darbu, kalpošanas pienākumu un sasniegumu uzskaitījums. Tikai patiesās attiecībās ar Jēzu notiek mūsu dzīves vērtību izmaiņas, un tas ir nemītīgs garīgās izaugsmes process.

Svētdienskolu apvienības vadītāja Estere Roze un SA Padomes locekļi stāstīja par dažādiem

pasākumiem gan bērniem, gan skolotājiem aizvadītajā gadā un aicināja uz šajā gadā plānotajām aktivitātēm. Skolotāji ir aicināti piedalīties LBDS Reģionālajās tikšanās, kas pavasarī notiks dažādās Latvijas vietās. Ruta Majevska iedrošināja svētdienskolotājus organizēt bērnu komandas un piedalīties svētdienskolu Sporta dienā, kas 1. martā notiks Ventspilī, norādot, ka 2013. gada pasākums bija bērniem neaizmirstams un pozitīvs piedzīvojums.

1. maijā bērni ir aicināti uz gadskārtējo Dziesmu un mūzikas dienu "Dzīļi sirdī". Īsumā par tās programmu un gaidāmajiem pārsteigumiem bērniem pastāstīja Dace Freivalde un Lidija Ēce. Savukārt 8.-9. augustā Priekulē notiks Baptistu draudžu dziesmu dienas. Šo dienu ietvaros notiks arī pasākumi bērniem. Videofragmenti no

Apliecinību par Timoteja skolas beigšanu saņēmusi Ieva Grasmane no Šakas draudzes

LTV raidījuma "Vertikāle" atgādināja par Draudžu dienām Līvānos un iedvesmoja mūs Priekulei. 24.-26. oktobrī svētdienskolotāji tiek ielūgti uz mācību un atpūtas nometni. Par pozitīviem iespaidiem un vērtībām, kas gūtas 2013. gada nometnē "Iesākumā", stāstīja Iveta Rudoviča.

Elza Roze pastāstīja par projektu "Pasniedz roku", kura ietvaros iespējams saņemt atbalstu bērnu kalpošanas uzsākšanai vietās, kur vēl nav draudžu. Projektā jau iesaistījušās 11 draudzes. Dace Šūpule sniedza ieskatu svētdienskolu žurnāla "Labas Ziņas Bērniem" tapšanā, kurš iznāk jau trīs gadus, reizi 2 mēnešos. To ir iespējams lasīt gan elektroniski, gan izprintēt un dāvināt citiem.

Konferences otrajā daļā bijām liecinieki vēsturiskam notikumam – **BPI Timoteja skolas pirmajam izlaidumam** un varējām sveikt 10 absolventus. Īrīsa Bedeice un Kristīne Rožkalne pastāstīja par savu ceļu uz Timoteja skolu un to pozitīvo, kas iegūts aizvadītajos divos mācību gados. Aizkustinoši bija vērot absolventu sagatavotās prezentācijas, kuras pauda pateicību Dievam un pedagogiem par iegūtajām zināšanām, sadraudzību, komandas garu un gūto mērķa izjūtu, to visu nākotnē lietojot kalpošanā. Timoteja skolas vadītāja Estere Roze informēja, ka programma ir oficiāli licencēta.

Bīskaps Pēteris Sproģis videosveicienā atgādināja par svētdienskolu būtību – ļaut bērniem Kristu piedzīvot visdziļākajā veidā un iedrošināt viņus par to stāstīt citiem.

Pēc ļoti garšīgajām pusdienām (paldies saimniecēm!) konferences dalībniekiem bija iespēja klausīties uzrunas par bērnu kalpošanas būtiskākajiem aspektiem, kas ir arī pamatā Timoteja skolai: **Ko mācām, Kam un kā mācām, Kas māca.**

Svētdienskolotāju konferences kopkoris, dziedot Jāņa Upleja jauno dziesmu "Ejiet un dariet par mācekļiem..."

Desmit no četrpadsmit Timoteja skolas 1. grupas absolventiem

Jaunajam kalpošanas gadam mūs iedvesmoja Līva Fokrote, Kristīne Maže un Mārcis Ziverts.

BPI Studiju daļas vadītāja Līva Fokrote, atbildot uz jautājumu: "Ko mācām?", ar interesantiem piemēriem skaidroja, cik svarīgi ir mācīt bērniem ikvienu Bībeles stāstu un notikumu visas Bībeles kontekstā, kas atklāj Dieva plānu cilvēcei no mūžības uz mūžību. Morālajā aspektā, mācot Bībeli, jāpalīdz iegūt izmaiņas mūsu sirdīs un gribā, lai izprastu Dieva nodomus.

Timoteja skolas pasniedzēja Kristīne Maže prezentācijā "Kam un kā mācām" palīdzēja mums saprast bērnus, viņu dabu, raksturus un vecumposmu atšķirības. Lai bērnu mācīšana būtu veiksmīga, jāsaprot, ka bērns nav maza auguma pieaugušais, bet viņš domā, jūt, saprot, rīkojas citādi, nekā mēs to bieži sagaidām un prasām.

Sludinātājs Mārcis Ziverts, runājot par tēmu "Kas māca", uzsvēra, ka svētdienskolotājam jābūt patiesi dievbijīgam, jāsaņem no Dieva aicinājums darbam, pašam allaž jāmācās, jāmīl bērni un jābūt bērniem par labu piemēru.

Konferences gaitā skolotāji Golgātas draudzes mūziķu grupas vadībā mācījās Dziesmu dienas repertuāru. Vēl divus mēnešus jaunie komponisti var iesūtīt savus jaunrades darbus, lai tos iekļautu kopīgā dziesmu krājumā "Dzīļi sirdī".

Paldies konferences organizētājiem un visiem skolotājiem, kas piedalījās!

Sagatavoja **Sandra Vadone** un **Elza Roze**

Zvaigžņu basketbola turnīrs 2014

Jau otro gadu Liepājas baptistu Pāvila draudze organizēja starpdraudžu basketbola turnīru, kas notika Liepājas Olimpiskajā centrā šī gada 4. janvārī. Turnīra mērķis ir veicināt sadraudzību starp draudzēm, kā arī to, lai komandās iesaistītie nekrīstieši iepazīst Jēzu Kristu.

Ar prieku jāsaka, ka šogad bija ļoti liela atsauce un turnīrā kopā piedalījās 10 draudžu komandas, vairākas no tām – pirmo reizi. Turnīrā piedalījās komandas no baptistu draudzēm – no Rīgas Mateja, Vīlandes un Āgenskalna draudzēm, Talsu, Ventspils, Priekules, Liepājas Ciānas un Pāvila draudzēm, kā arī no Rīgas luterāņu Jēzus draudzes un Rīgas Vasarsvētku draudzes “Dzīvības avots”.

Spēles norisinājās no plkst. 12:00-19:00. Pēc turnīra visi varējām būt sadraudzībā Liepājas Pāvila draudzes namā. Šeit notika slavas un pielūgsmes vakars kopā ar pielūgsmes vadītājiem no Liepājas Pāvila, Rīgas Vīlandes un Āgenskalna draudzēm.

Dieva Vārdu sludināja un mūs iedrošināja sludinātājs Edgars Deksnis.

Laicīgi gatavojoties turnīram, komandas tiekas arī nedēļas vidū, lai kopīgi sportotu un sadraudzētos. Vairāku komandu kapteiņi stāsta par to, kā jaunieši, kuri vēl nav kristieši, turpina nākt uz draudzi arī pēc turnīra. Par to ir milzīgs prieks un pateicība Dievam!

Turnīra organizatoru – Liepājas baptistu Pāvila draudzes komandas – vārdā vēlos pateikties visām komandām par piedalīšanos. Uz tikšanos nākamajā turnīrā!

Antra Bermaka, Liepājas Pāvila draudze

Finišējis Jauniešu vadītāju skolas 1.gads

JVS pirmā gada noslēgums

Ar prieku paziņojam, ka pirmais gads “Jauniešu vadītāju skolā” (JVS) ir noslēdzies! Kāds tas ir bijis? Varētu vērtēt dažādi! Šķiet, ka daudz mācījās un ieguva gan JVS dalībnieki, gan organizatoru komanda. JVS mērķis ir apmācīt jauniešu darba darītājus, lai viņi veidotu

kalpošanas, kas efektīvi pilda Kristus pavēli darīt citus par mācekļiem, fokusējoties uz evaņģelizāciju, ticīgo garīgo izaugsmi un jaunu vadītāju sagatavošanu.

Kopā JVS uzsāka pārstāvjus no 13 draudzēm. Pirmā gada apmācību pabeidza 9 draudzes. Gada laikā JVS dalībnieki pulcējās uz kopīgām apmācībām 4 nedēļas nogalēs, notika vairākas reģionālas tikšanās, kā arī ar katru jauniešu kalpošanas vadītāju vai vadītāju komandu tika veidotas mentoringa attiecības.

Par jauniešu un draudžu konkrētiem ieguvumiem varēsiet uzzināt turpmākajos “Baptistu Vēstneša” numuros. Šoreiz – dažu JVS dalībnieku un organizatoru pārdomas.

Mareks Dambītis, Valmieras draudzes jauniešu komandas dalībnieks

JVS biju tikai reizi, bet ieguva ļoti daudz. Pats svarīgākais – sāpi par cilvēkiem, kuri ir pasaulē un nezina, kurp viņi iet. Ar mani ilgi bijis tā,

ka es neliecināju citiem par Kristu, biju kluss. Šis laiks parādīja, kāpēc tas ir jādara. Un es esmu saņēmis spert soļus uz priekšu ticības dzīvē.

Pēc JVS pārrunājām dažādus jautājumus komandā par to, kas nav kārtībā ar jauniešu darbu. Redzu aktivitāti jauniešos, un arī citi jaunieši, kas varbūt nebija tik aktīvi, tagad grib darboties.

Galvenais manī ir mainījusies attieksme: lai arī ir grūti darboties, kad redzu, ka nevienam negribas, tomēr atceros, kam to daru. Ir radusies ticība, cerība un pārliecība, ka viss mainīsies un Dievs darbosies.

Valters Siksa, Priekules draudzes jauniešu vadītājs

“Jauniešu vadītāju skolas” laikā sāku ņemt vērā padomus. Draudzē ir izveidota jauniešu komanda, kas sāk aktīvi kalpot. JVS palīdzēja saprast jēgu, kāpēc to darīt. Saprātu, ka bez komandas kalpošana nav tik efektīva. Tāpēc ir šis teiciens: “Ja gribi iet ātri, ej viens, bet ja tu gribi iet tālu – ej ar komandu!” To sāku darīt savā kalpošanā. Paldies Dievam, ka Viņš ir svētījis mūsu draudzi.

Džo Bruks, viens no “Jauniešu vadītāju skolas” organizatoriem

Man strādāt ar jauniešiem Latvijā ir liela privilēģija. Paldies Kristum, kurš ir mūsu piemērs un skolotājs. Jo vairāk iepazīstam Viņu un mācāmies par Viņu, jo vairāk tas ietekmē katru mūsu dzīves jomu. Man bija liels prieks, ka jauniešu vadītāji, kurus mentorēju, pielieto to, ko mācās JVS. Es ceru, ka katrs dalībnieks turpinās sekot Kristum, veidot dziļākas attiecības ar Viņu un to, ko iegūst šajās attiecībās, praktiski izdzīvot ikdienā.

Sagatavoja **Gatis Jūrmalis**, Jaunatnes apvienības vadītājs

Vīlandes “Metro” – 10

“Metro” jauniešu kalpošanu jau no paša sākuma raksturo trīs lietas – uzdrīkstēšanās, apņemšanās un atbalsts. “Metro” pirmais vadītājs Ēriks Ešenvalds ideju šai kalpošanai guva ASV. Toreiz uzsākt “Metro” bija uzdrīkstēšanās, jo prasīja lielu apņemšanos un neatlaidību. Arī turpmāko “Metro” darbu raksturo radošas idejas un apņemšanās tās īstenot. Un pāri visam – apņemšanās turpināt kalpot Dievam un jauniešiem. Brīvība un iespējas efektīvam jauniešu darbam ir mācītāja Ģirta Ašņevica un arī draudzes kopējā atbalsta auglis. Ne vienmēr ir bijis viegli un vienkārši, bet draudzes atbalsts un spēja pieņemt jauno ir arī mācījusī jauniešus no kaut kā atteikties par labu citu paaudžu cilvēkiem. Šī attiecību dinamika ir radījusi platformu, kur jaunieši var spert pirmos soļus kalpošanā, nebaidoties kļūdīties.

Desmit gadi ir diezgan daudz, bet arī vēl pavisam jauns vecums. Mēs joprojām esam atvērti pārmaiņām un gatavi veidot kalpošanu tā, lai efektīvāk un skaidrāk spētu aizsniegt jauniešus ar Kristus vēsti.

Kārlis Kārklīņš, Rīgas Vīlandes draudzes sludinātājs, “Metro” vadītājs

Metro izaicinājums

Ziemassvētki ar misiju

2013. gada decembris mūsu draudzēs ir bijis dažādiem notikumiem bagāts. Paldies katrai draudzei, kas iesūtījusi ziņas par savām Adventes un Ziemassvētku aktivitātēm! Diemžēl nevaram publicēt visus aprakstus, tāpēc šoreiz izvēlējamies tos, kuri iekļaujas tēmā “Ziemassvētki ar misiju”. Visas decembra draudžu ziņas pilnībā lasāmas LBDS mājaslapā www.lbds.lv.

Karosta. 8. decembrī jau otro gadu topošā baptistu draudze rīkoja Egles iedegšanas svētkus Karostā. Svētki pulcināja ap 300 cilvēku. Mērķis bija darīt Dievu pazīstamu. To darījām ar 4 darbnīcām - “Kūtiņa”, “Pie ganiem”, “Pie gudrajiem” un “Ķēniņš ir dzimis”, kurās varēja gatavot piekariņus aitas formā, atminēt

Ziemassvētku pasākums Karostā

rēbusa mīklu, vērot evaņģelizējošus trikus. Interesanti bija vērot krievu tautības kundzes un jauniešus, kuri mācījās dziedāt dziesmu “Jēzus ir Dieva dāvana man!”. Uz skatuves uzstājās grupa “Jorspeis”, krievu baptistu draudzes “Evaņģēlija gaisma” jaunieši rādīja drāmas. Pārsteigums bija salavecis, kurš novilkta cepuri, bārdi, sarkano mēteli, izņēma aiz biksēm aizbāztos spilvenus. Zem butaforijām atklājās Jēzus, kurš atgādināja, ka Viņš ir svētku galvenais iemesls. Jēzus ir mums klāt katru dienu, ne tikai reizi gadā, dod dāvanas biežāk nekā salavecis, nelien pa skursteni, bet klauvē pie durvīm. Noslēgumā Viņš nokāpa no skatuves un devās pūlī, lai meklētu pazudušo. Rīkojot svētkus, pieredzējam Dieva darbu, gādājot par ideāliem laika apstākļiem, dodot palīgus un brīvprātīgos, kā arī spēku un ticību. Tagad mēs vēl stiprāk zinām, ka Jēzus ir Kungs Karostā!

Mārcis Dejus, Karostas jaundibināmā draudze

Rīgas Mateja draudze. Mūsu Ziemassvētku stāsts iesākās 24. novembrī, svētdienā pēc Zolitūdes “Maximas” traģēdijas. Kafējnīcas ziedojumu nolēmām izmantot, lai pateiktos glābējiem, kuri strādā Matīsa ielas depo. Maiņā ir 17 vīri; kopā depo strādā 74 glābēji. Ciemos dodamies piektdienā pirms Adventes, kad dežūrē maiņa, kura pirmā strādāja “Maxima” veikalā. Par saziēdoto naudu katram no 74 vīriem iznāktu kilograma “Laimas” konfekšu, vēl kāds kārums un sveiciens bērniem. Sarūpēta arī liela pašcepta torte un siltas pusdienas maiņas 17 vīriem.

Tad sākās Dieva darbs... Uzņēmums “Laima” konfektes ziedoja – katram no 74 vīriem apmēram 5 kg vislabāko konfekšu un konfekšu kārbu “Maestro”. Par draudzes saziēdoto naudu pirkām citus gardumus – un pārdevējas deva atlaidi. Nauda ietaupījās. Devāmies sarunāt siltas pusdienas glābējiem restorānā “Ekocatering” – un uzņēmums nolēma cienāt vīrus par velti! Nauda atkal ietaupījās.

Mūsu pirmais apmeklējums. Glābēji ir pārsteigti, ka pirmo reizi kāds saka paldies! Mācītājs Pēteris Eisāns sirsnīgi un vienkārši pateicās vīriem par drosmi un pašizliedzību un pastāstīja, ka esam viņu Matīsa ielas kaimiņi. Atvadījāmies, atstājot viņus baudām gardo mielastu.

Otrais apciemojums ir īsi pirms Ziemassvētkiem. Sarūpētas dāvanas un Lūkas evaņģēlijs. Dāvanas nes Ziemassvētku vecītis, pa ceļam iegriežoties restorānā “Ekocatering” un sveicot tā darbiniekus. Saņemot dāvanu, glābējiem jāskaita dzejolis vai

jādzied dziesma. Sākumā viņi to dara kautrīgi, bet beigās - ar prieku un aizrautību. Un brīnums – draudzes ziedotā nauda atkal paliek pāri! Nolemjam, ka divi glābēji, kuri tobrīd vēl slimnīcā, bet pašlaik jau ārstējas mājās, saņems paldies jaunajos eiro.

Janvāra otrajā nedēļā, sazinoties ar glābējiem, uzzinām, ka psiholoģiski viņi vēl nav atguvušies, daži lieto medikamentus. Notikušais nav tik viegli aizmirstams. Kādiem grūti to pārdzīvot, viņi domā par aiziešanu no darba.

Tāds ir viens no Mateja draudzes Ziemassvētku stāstiem – svētīgs katram, kas piedalījās! Taču daudziem ir savi mazie stāsti – smaids, maza šokolāde vai nedaudz laika spēj sasildīt otra cilvēka sirdi.

Draudzes locekļu apmeklējums Matīsa ielas Ugunsdzēsēju depo

Lāsma Baštika,
Rīgas Mateja draudze

Jaunjelgava un Rembate. 25. decembrī Jaunjelgavas baptistu draudze rīkoja pasākumu ģimenēm, lai iepazītos ar vietējiem iedzīvotājiem. Draudzē ilgāku laiku nav svētdienas skolas, tāpēc nolēmām, ka Ziemassvētki varētu būt īstais laiks, kad aicināt bērnus un vecākus uz kopīgu pasākumu. Dievanamā ieradās ap 20 bērnu un viņu vecāku. Tikšanās notika ļoti draudzīgā un atvērtā gaisotnē. Rādījām skeču un stāstījām par Ziemassvētku patieso nozīmi. Sadarbībā ar Jaunjelgavas Sociālo dienestu tika apzinātas vairākas ģimenes, kurām draudze sagatavoja paciņas, kas palīdzētu saklāt bagātīgu svētku galdu. 26. decembrī līdzīgu

Pasākums ar misiju Rembatē

pasākumu veidojām Rembates jaundibināmajā draudzē, kurā kopā rādījām skeču, kas ļāva iejusties Jeruzālemes iedzīvotāju ikdienā laikā, kad piedzima Jēzus. Rembatē pulcējās ap 70 bērnu un viņu vecāku, kuriem pasludinājām Dieva Vārdu. Paldies LBDS Svētdienas skolu apvienībai un nodibinājumam “Fonds Cerība ģimenei” par sniegto atbalstu dāvanām, kā arī pateicība Irijas Latviešu biedrībai!

Māris Vītols, Jaunjelgavas draudze un Rembates jaundibināmā draudze

Ķemeri. Ķemeru baptistu draudze kalpo trīs sociālās aprūpes centros. Mācītāja Ivana Rošiora ģimene jau vairāk nekā 20 gadus apciemo šos centrus Ziemassvētkos. Šogad viņiem pievienojās Ķemeru un Jelgavas krievu baptistu draudžu jaunieši. Otrā Ziemassvētku dienā tika

Ķemeru un Jelgavas baptistu draudžu jaunieši

nobraukti ap 280 km un apciemoti bērni un jaunieši, kuri diemžēl nevar sagaidīt svētkus ģimenes lokā. Ziemassvētku programmā iekļāvām dziesmas, pārdomas no Bībeles, kā arī uzvedumu par Jēzus piedzimšanu. Daudzi bērni jau labi zināja šo Bībeles stāstu, bet daži bija pārsteigti, ka Ziemassvētki ir Kristus dzimšanas svētki. Veselības dēļ ne visi bērni var dziedāt un runāt, tāpēc, kopīgi dziedot, izmantojām kustības. Piemēram, dziedot, cik mūsu Dievs ir spēcīgs, visi rādīja savus muskuļus! Bērni bija ļoti priecīgi par šo laiku, kā arī par dāvanu – šokolādi. Bet vēl priecīgāki bijām mēs, redzot smaidus bērnu sejās. Ja Jūsu tuvumā ir kāda iestāde, kurā dzīvo bērni un jaunieši bez ģimenēm, apciemojiet viņus! Viņu smaidi būs Jūsu balva, kādu nevar nopirkt ne par kādu naudu.

Boriss Bezgodovs, Ķemeru draudze

Viesīte. Kaut esam zaudējuši savu Lūgšanas namu, Dievs ir ļāvis turpināt draudzes kalpošanas un devis jaunas iespējas. Kopš rudens draudze sadarbibā ar Sociālo dienestu un ar Ināras un

Ziemassvētku dievkalpojums Viesītes Kultūras centrā

Borisa Teterevu fonda atbalstu ir izveidojusi Zupas virtuvi, kas vairākas reizes nedēļā gādā siltu maltīti vairāk kā 50 Viesītes novada iedzīvotājiem. Mēs parādām viņiem Dieva mīlestību, rūpējoties gan par fiziskajām vajadzībām, gan garīgajām problēmām. Ziemassvētkos aicinājām šos ļaudis uz dievkalpojumu ar svētdienskolas programmu un gatavojām viņiem dāvanas. Mūsu kalpošana Zupas virtuvē bija palīdzējusi viņiem iepazīt kristiešus ārpus baznīcas sienām. Jūtot, ka mūs interesē viņu domas un rūp viņu vajadzības, vairāki no viņiem atnāca uz dievkalpojumu Ziemassvētkos. Ticam un ceram, ka Dievs turpinās svētīt mūsu kalpošanu Viesītē un dos jaunas iespējas aizsniegt cilvēku sirdis.

Juris Grigs, Viesītes draudze

LBDS Kongress 2014 notiks Rīgā, Savienības namā 16. un 17. maijā

Aicinām izteikt priekšlikumus par Kongresa darba kārtībā iekļaujamajiem jautājumiem, tos iesniedzot LBDS Padomei rakstiski, taču ne vēlāk kā 2 (divus) mēnešus pirms Kongresa.

Iespējams, daudz esam dzirdējuši aicinājumu un izjūtuši vajadzību kļūt līdzīgākiem Kristum. Vēstulē filipiešiem Pāvils saka: "Brāļi, sekojiet manai priekšzīmei un raugieties uz tiem, kas tā dzīvo, ka mēs esam par paraugu." Pāvils savās vēstulēs vairākkārt atkārtot – skatieties uz mani un citiem kā piemēriem, kas tiecas kļūt līdzīgāki Jēzum Kristum.

Arī šodien mums ir iespēja redzēt šādus piemērus. **Dens Speiders** (Dann Spader) ir viens no cilvēkiem, kas tiecas līdzināties Kristum. Viņš ir organizācijas

"Sonlife Ministries" dibinātājs un "Global Youth Initiatives" vadītājs un strādā ar jauniešu vadītājiem jau kopš 1978. gada.

Vairāk par Denu var izlasīt: <http://gyi.cc/about-gyi/history/> (angļu valodā).

28. februārī un 1. martā Tev ir iespēja satikt Denu Speideru, mācīties no viņa pieredzes un piedzīvot vienkārša cilvēka entuziasmu un degsmi par Kristu un Viņa mācekļu veidošanu. Vairāk informācijas par konferenci un **pieteikšanās līdz 31. janvārim:** <http://www.jvlatvia.lv/4kresli/>

Ja esi aktīvs jauniešu kalpošanas dalībnieks, vadītājs vai vēlies tāds kļūt – šī konference ir domāta Tev!

Gatis Jūrmalis, Jaunatnes apvienības vadītājs

1. marts - Sporta diena Ventspilī

Sveiks, svētdienskolēn! Ja Tev patīk aktīvi kustēties un sportot, sacensties un draudzēties, tad esi aicināts uz Ventspili!

2014. gada 1. marts ir diena, kad varēsi to visu aktīvi darīt - būsi kopā ar citiem bērniem no dažādu draudžu svētdienskolām Latvijā, sportosi, priesāties un atpūtīsies. Ja vēlies piedalīties, tad pierunā savu svētdienskolas vadītāju, lai viņš vai viņa noorganizē braucienu uz Ventspili un, cerams, draudzes vadītāji atbalstīs šo pasākumu!

Sacensības notiks vecuma grupā no 9 līdz 12 gadiem. Protams, ja kāds *mazāks* ļoti vēlas piedalīties, tad uz priekšu! Ja kāds *lielāks* vēlas piedalīties, tad gaidīsim ziņu, lai iekļautu Tevi tiesnešu un palīgu komandā.

Dalības maksa vienam cilvēkam: **3 EUR** (pusdienas un atpūta Ventspils Ūdens atrakciju parkā)

Tātad, 1. martā esi mīļi gaidīts uz basketbola, tautas bumbas, minihandbola (iemācīsimies un spēlēsīm uz vietas) un stafešu sacensībām Ventspilī!

Vairāk informācijas: Anna Helma Tervite, mob. 26771358 (zvanīt pēc 15:00) vai e-pasts: anna_tervite@inbox.lv. Informācija arī www.vbd.lv

februāris

1 Mt. 21:18-32; Sal. pam. 3:21-35
Lūgšim par draudzi "Evaņģēlija gaisma" un mācītāju **Sergeju Garkušu**.

2 Mt. 21:33-46 un 22:1-14; Ps. 18:7-15
Lūgšim par Baltkrievijas Evaņģēlisko baptistu savienības 312 draudzēm un 13884 locekļiem.

3 Mt. 22:15-46; Ps. 18:16-24
Lūgšim par patiesu mieru cilvēku sirdīs un tautu vidū Tuvajos Austrumos.

4 Mt. 23:1-39; Ps. 18:25-36
Lūgšim par draudzi "Bētele" un mācītāju **Nikolaju Vdovu**.

5 Mt. 24:1-31; Sal. pam. 4:1-9
Lūgšim, lai Kristus atklājas mūsu radiem un draugiem, kuri Viņu vēl nepazīst.

6 Mt. 24:32-51 un 25:1-13; Ps. 18:37-42
Lūgšim par Betānijas draudzi un mācītāju **Vitāliju Selembu**.

7 Mt. 25:14-46; Ps. 18:43-51
Lūgšim pēc Dieva apsardzības Ziemas olimpisko spēļu dalībniekiem.

8 Mt. 26:1-30; Ps. 19:1-6
Lūgšim pēc Dieva gudrības Latvijas valsts un pašvaldību vadītājiem.

9 Mt. 26:31-46; Sal. pam. 4:10-19
Lūgšim par kapelānu kalpošanu Ziemas olimpiskajās spēlēs.

Sludinātāja licencēšana Ainažos

Š. g. 9. februārī plkst. 11:00 Ainažu baptistu draudzē notiks dievkalpojums, kura laikā draudzes brāļi **Juri Vasuli** licencēs par LBDS sludinātāju. Dievkalpojumā piedalīsies Garīdznieku brālības vadītājs, mācītājs Edgars Mažis. Laipni lūgti visi interesenti

10 Mt. 26:47-68; Ps. 19:7-15
Pateiksimies par Dieva žēlastību pret mums neveiksmju un kļūdu brīžos.

11 Mt. 26:69-75 un 27:1-10; Ps. 20:1-10
Lūgšim par Daugavpils draudzi un sludinātāju **Vjačeslavu Istratiju**.

12 Mt. 27:11-44; Ps. 21:1-7
Lūgšim par Libānas Evaņģēlisko baptistu savienību ar 32 draudzēm un 1600 locekļiem.

13 Mt. 27:45-66; Sal. pam. 4:20-27
Lūgšim par Baltijas Draudžu konferences norisi.
13.-14.02. Baltijas Draudžu konference.

14 Mt. 28:1-20; Ps. 21:8-14
Lūgšim, lai Dievs aicina kalpotājus, kas atjaunotu Dobeles draudzes darbu.

15 Mk. 1:1-28; Ps. 22:1-11
Lūgšim par LBDS Garīdznieku brālību un tās vadītāju, mācītāju **Edgaru Maži**.

16 **Lietuvas Republikas neatkarības diena.**
Mk. 1:29-45 un 2:1-17; Ps. 22:12-21
Lūgšim, lai Labā Vēsts sasniedz arvien jaunus cilvēkus Lietuvā.

17 Mk. 2:18-27 un 3:1-30; Sal. pam. 5:1-14
Lūgšim, lai šodien esam gatavi palīdzēt savam "tuvākajam".

18 Mk. 3:31-35 un 4:1-29; Ps. 22:22-32
Lūgšim par Dundagas draudzi un sludinātāju **Andi Smelti**.

19 Mk. 4:30-41 un 5:1-20; Ps. 23
Lūgšim par politiskās situācijas drīzu atrisināšanu Ukrainā, Dieva apsardzību iedzīvotājiem.

20 Mk. 5:21-43 un 6:1-6; Ps. 24
Lūgšim par Dzirnieku draudzi un sludinātāju **Aleksandru Kazmerčuku**.

21 Mk. 6:7-29; Sal. pam. 5:15-23
Lūgšim par Čehijas Baptistu savienību ar 42 draudzēm un 2415 locekļiem

22 Mk. 6:30-56; Ps. 25:1-7
Lūgšim par Dieva īpašu klātbūtni un vadību LBDS Reģionālajā tikšanās Cēsīs.

22.02. LBDS Reģionālā tikšanās Cēsīs.

23 Mk. 7:1-30; Ps. 25:8-15
Lūgšim par Ezeres draudzi un sludinātāju **Edgaru Siliņu**.

24 **Igaunijas Republikas neatkarības diena.**
Mk. 7:31-34 un 8:1-13; Ps. 25:16-22
Lūgšim par Igaunijas Brīvo Evaņģēlisko un baptistu draudžu savienību ar 85 draudzēm un 6196 locekļiem.

25 Mk. 8:14-38 un 9:1; Sal. pam. 6:1-11
Lūgšim par LBDS Muzikālās kalpošanas apvienību un tās vadītāju **Māri Dravnieku**.

26 Mk. 9:2-32; Ps. 26
Lūgšim pēc Dieva vadības misijas grupai, kas darbojas Ķekavas novada Baložos.

27 Mk. 9:33-50 un 10:1-12; Ps. 27:1-6
Lūgšim par sevi un draudzi ar 27. Psalmu vārdiem.

28 Mk. 10:13-31; Ps. 27:7-14
Lūgšim par Grobiņas draudzi un mācītāju **Haraldu Barkeviču**.

28.02.-1.03. Draudžu dibināšanas komandu apmācība M4 Latvijā.

28.02.-1.03. Jaunatnes apvienības konference "Četri krēslī".

REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS 2014

PIEDALIES – MĀCIES – MAINIES

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un Padome aicina draudžu garīdzniekus, priekšniekus, kalpošanu vadītājus un pārstāvjus, kā arī **ikvienu interesentu** piedalīties LBDS Reģionālajās tikšanās reizēs

22. FEBRUĀRIS, CĒSIS

plkst. 9:30-17:00

Cēsu 2. pamatskolā,
Gaujas ielā 45

Pieteikties līdz 17. februārim

8. MARTS, LIEPĀJA

plkst. 9:30-17:00

Liepājas Pāvila baptistu
draudzē, Kuršu ielā 19

Pieteikties līdz 3. martam

15. MARTS, LĪVĀNI

plkst. 9:30-17:00

Līvānu novada kultūras
centrā, Rīgas ielā 105

Pieteikties līdz 10. martam

29. MARTS, RĪGA

plkst. 9:30-17:00

Rīgā, Savienības namā,
Lāčplēša ielā 37

Pieteikties līdz 24. martam

PROGRAMMA

9:30-10:30 LBDS bīskapa
P. Sproģa uzruna

10:30-12:00 Lekcijas un
darbs grupās

12:00-13:00 Pusdienas

13:00-16:00 Lekcijas un darbs
grupās

16:00-17:00 Nozaru un
apvienību tikšanās

Plānotās lekciju tēmas:

- Pasludinām Evaņģēliju kopā
- Kā atraisīt konflikta mezglu
- Mūsu draudzei ir nauda?!
- Mīlestība runā dažādās valodās
- Padod tālāk, ko esi saņēmis

Lektori: bīskaps **P. Sproģis**,
mācītāji **E. Mažis** un **K. Šterns**,
BPI Mentoringa vadītājs **I. Rautmanis**,
Misijas "Pakāpieni" vadītājs **V. Šulcs**
u.c.

Vairāk informācijas un pieteikšanās

tāl. 67223379, mob. 20390979

vai e-pasts: kanceleja@lbds.lv

Lūdzam draudzes iesūtīt LBDS Kancelejai sarakstu ar draudzes pārstāvjiem, kuri plāno piedalīties konkrētā tikšanās reizē